

Μοναχός Πανάρετος Παντοκρατορινός (1901 - 28 Οκτώβριος 1969)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η εξεικόνιση του θαύματος της Γερόντισσας Παναγίας στον μοναχό Πανάρετο.

Η εξεικόνιση του θαύματος της Γερόντισσας Παναγίας στον μοναχό Πανάρετο.

Ο κατά κόσμον Παντελεήμων Βασιλειάδης γεννήθηκε στην Προύσα της Μ. Ασίας το 1901. Στην ιερά μονή Παντοκράτορος προσήλθε το 1938 κι εκάρη μοναχός το επόμενο έτος. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 28.10.1969. Αυτά τα λίγα αναφέρει το μοναχολόγιο της μονής του γι' αυτόν.

Οι άνθρωποι που τον γνώρισαν τον περιγράφουν ψηλό, λιπόσαρκο, ρυτιδωμένο, σκληραγωγημένο, του οποίου το βλέμμα, η ιλαρότητα του προσώπου και τα μετρημένα λόγια του, τους προβλημάτιζαν. Τον είχαν για ελαφρόμυαλο οι παλαιοί Παντοκρατορινοί και μόνο για θελήματα. Τον θεωρούσαν υπαίτιο της φωτιάς, που έκαψε το 1948 μία ωραία πτέρυγα της μονής. Δεν χρησιμοποιούσε ποτέ ζώο. Καθημερινά πήγαινε κι ερχόταν φορτωμένος στις Καρυές, μεταφέροντας την αλληλογραφία και ό,τι άλλο του ζητούσαν οι πατέρες, κάνοντας σε όλους υπακοή. Το δρομολόγιο αυτό το επιτελούσε για χρόνια χειμώνα-καλοκαίρι, με παγωνιές και με καύσωνα.

Ένα χειμώνα επιστρέφοντας στο μοναστήρι από τις Καρυές και πιστεύοντας ότι θα προφθάσει να περάσει την πύλη της μονής πριν τη δύση, τον έπιασε δυνατός χιονιάς, που τον απέκλεισε και με δυσκολία μπορούσε να δει να προχωρήσει. Όλα γύρω θόλωσαν και από το πολύ χιόνι το μονοπάτι δυσκόλεψε πολύ. Τότε άρχισε να προσεύχεται δυνατά για τη σωτηρία του, από την ξαφνική εκείνη θεομηνία, στην Παναγία τη Γερόντισσα, την προστάτισσα της μονής. Παρουσιάσθηκε μπροστά του μία μαυροφορεμένη, σεμνή μοναχή μ' ένα φανάρι, να πηγαίνει μπροστά και να τον καθοδηγεί. Τον πήγε μέχρι την είσοδο της μονής. Απορημένος δεν κατάλαβε τι ακριβώς γινόταν. Πώς μία γυναίκα βάδιζε στο άβατο Άγιον Όρος; Ο ευλαβής και ταπεινός μοναχός Πανάρετος σώθηκε από την ίδια την Παναγία!

Οι πατέρες στην αρχή αμφέβαλλαν για το θαυμαστό αυτό γεγονός, αλλά στη συνέχεια κατάλαβαν πως μέσα στο ιδιόρρυθμο μοναστήρι φυλαγόταν τόσα χρόνια ένα αξιαγάπητο παιδί της Παναγίας, που συνέχισε, έως ότου αρρώστησε, την πρόθυμη διακονία του. Ανεπαύθη στις 28.10.1969. Κοιμήθηκε και δεν ξύπνησε.

Έπαθε ανακοπή καρδιάς.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Ιεράς Μονής Παντοκράτορος, Νεκρολόγιον, αρ. 160. Χρυσοστόμου Ροδοστόλου επιστολόπου, Θεομητορικά και εξόδια στον Άθωνα, Άγιον Όρος 2005, σσ. 189-196.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Β΄ - 1956-1983, σελ. 823-824, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.